

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1416/2023
25.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Добривоја Перића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 498/22 од 15.03.2023.године и Вишег суда у Нишу Кж1 257/23 од 26.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Добривоја Перића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 498/22 од 15.03.2023.године и Вишег суда у Нишу Кж1 257/23 од 26.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 498/22 од 15.03.2023.године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која казна ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора. Одређено је да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајњу преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док је оштећени ББ упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 257/23 од 26.09.2023. године, одбијене су као неосноване жалба ОЈТ у Нишу и браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Добривоје Перић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву истиче да је у ожалбеном поступку у овој кривичној ствари по пресуди Основног суда у Нишу К 724/20 од 12.01.2022.године, Виши суд у Нишу одлучивао у саставу судије Бојана Вујачића, председника већа и судија Небојше Живковића и Мишка Радивојевића, чланова већа и донео пресуду Кж1 157/22 од 20.05.2022. године, којом је укинуо првостепену пресуду, да би у поновном ожалбеном поступку по пресуди која се побија захтевом за заштиту законитости К 498/22 од 15.03.2023. године, Виши суд у Нишу одлучивао у већу у саставу Бојана Вујачића, председника већа, судије Небојше Живковића члана већа, којом је потврђена осуђујућа пресуда за окривљеног, и то пресуда Кж1 257/23 од 26.09.2023. године, а која одлука се побија захтевом за заштиту законитости. Поступајући на наведени начин и учешћем у ожалбеном поступку поводом жалбе на првостепену одлуку, након претходног доношења мериторне одлуке, судије Бојан Вујачић и Небојша Живковић су, по наводима браниоца окривљеног, морали бити изузети од поступања у наведеном предмету у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

У другостепеном поступку који је претходио побијаним пресудама, судија Бојан Вујачић, као председник већа, а судија Небојша Живковића као члан већа, учествовали су у доношењу пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 157/22 од 20.05.2022. године, којом је укинута првостепена осуђујућа пресуда Основног суда у Нишу К 724/20 од 12.01.2022. године за окривљеног АА. Након тога, исте судије су учествовали као председник и члан већа, у доношењу пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 257/23 од 26.09.2023. године, којом је потврђена осуђујућа пресуда К 498/22 од 15.03.2023.године за окривљеног АА, а које су предмет захтева за заштиту законитости.

Одредбом члана 37. став 1. ЗКП, прописано је да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, уколико је у том предмету у одређеном односу са окривљеним (тачка 1) 2) и 3)) или када је имао одређене процесне улоге у истом предмету (тачка 4)... ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице и учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног односно тужиоца, или је саслушан као сведок или као вештак – односно када нису испуњене формалне претпоставке непристрасности судије, док је ставом 2. истог члана, прописана могућност изузећа, уколико постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност. Дакле, установа изузеће у кривичном поступку уведена је у циљу обезбеђења претпоставки непристрасности судије.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Из наведених законских одредби јасно произлази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, ради када је у доношењу одлуке учествовао судија који се морао изузети на основу одредбе члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП. Учешће судија који су одлучивали о жалби на првостепену пресуду, која је укинута и њихово учешће у поступку по жалби на пресуду донету у поновљеном поступку, није обухваћено ни једном од процесних ситуација прописаних одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, па су наводи браниоца из поднетог захтева за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Како према томе није било разлога за обавезно изузеће судија Бојана Вујачића и Небојша Живковића у другостепеном поступку, у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, на које се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује, то Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног, наводи да је првостепена одлука заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, јер се заснива искључиво на исказу оштећеног, те да је оштећени током

поступка мењао свој исказ, којим наводима суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП. Поред тога, бранилац указује на повреду одредбе члана 462. став 3. ЗКП, као и повреду члана 16. став 4. ЗКП. Међутим, како повреду члана 16. ЗКП, 440. ЗКП, као и члана 462. став 3. ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одребе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић